

اغتنام مواسم الطاعات والخيرات
የኢባዳዎችና የበጎ ሥራዎችን ወራቶች አጋጣሚ በሚገባ መጠቀም

ምስጋና ሁሉ በተከበረው መጽሐፍ

{وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ *
الَّذِينَ يُذْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ}

ለአለው ለአለማቱ ጌታ ለአላህ ይገባው። ትርጉሙም (ከጌታችሁ ወደ ገነቶችም ምሕረትና ስፋትዎ እንደ ሰማያትና ምድር ወደ ገነቶች ገነት አላህን ለሚፈሩ የተዘጋጀች ስትኾን ተቻኮሉ። ለእነዚያ በድሎትም ኾነ በችግር ለሚለግሱት፣ ቁጭትንም ገቺዎች ከሰዎችም ይቅርታ አድራጊዎች ለኾኑት (ተደግሳለች)። አላህም በጎ ሠራዎችን ይወዳል።) ማለት ነው።

ብቸኛ ከሆነው ለሱም አጋሪ ከለለው አላህ በስተቀር በእውነት የሚገዙት አምላክ እንደሌለ እመስክራለሁ። እንዲሁም በተከበረው ሐዲሳቸው (አንድም በአላህ ባሮች ላይ የሚነጋ ሌሊት የለም ሁለት መልአኮች ወርደው አንደኛው ፡ ጌታዬ ሆይ ለጋሽን ሰው በለገሰው ነገር ምትክ ስጠው ሌላኛው ደግሞ ጌታዬ ሆይ ግነዘቡን ጨምድዶ ያዘን ሰው ጥፋትን ፍረድበት የሚሉ ቢሆን እንጂ)። ያሉት ነብያችን ሰይዲና ሙሐመድም የሱ ባሪያና መልአክተኛ በመሆናቸውም እመስክራለሁ። ጌታዬ ሆይ! በርሳቸው፣ በቤተሰቦቻቸው፣ በባልደረቦቻቸውና አስከ እለተ ቂያማ ድረስ በመልካም ምግባር በተከተሏቸው ምእምናን እዝነትህን፣ ሰላምህንና በረከትህን አውርድ።

ከዚህም በመቀጠል፡

አላህ (ዐ.ወ.)ባሮቹ ዘወትር ወደሱ ለመቃረብ እንድጥሩና ወደሱ መዘራቸውንም እንዲያሳምሩ ለመገፋፋት ከዘመን ቀናት የመልካም ሥራ ምንዳ እጥፍ ድርብ የሚሆኑባቸው፣ በጎ ነገሮች የሚበዙባቸውና ደረጃዎች ከፍ የሚሉባቸው ወራቶችን በመለየት አስቀምጧል። ልበኛ ሰው ሊባል የሚገባው የነዚህን ወራቶች መልካም አጋጣሚ በሚገባ ለመጠቀም ሀሳብን ያጠራ፣ በነሱም ሥራውን ያሳመረ፣ ወደጌታው አላህ (ዐ.ወ.) በመመለስ በጎሥራዎችን ያበረከተና የአላህ እዝነትና ርኅራኄ ለማግኘት ጥረት የሚያደርግ ሰው ነው። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንደህ ይላሉ፡ (ለጌታችሁ በዘመናችሁ ቀናት የእዝነት ጊዜያት አሉት። እነሱንም ለማግኘት ጥረት አድርጉ። ምናልባትም አንዳችሁ ከነሱ አንድ ጊዜ እዝነት ያጋጥመውና ከሱ በኋላ መንጊዜም መናጢነት የሚባል ነገር ላያጋጥው ይችላልና።)

እነዚህ አሁን ያለነባቸው ቀናት መንዳቸው እጅግ ታላቅና ደረጃው በጣም ከፍተኛ ከሆኑት የመልካም ሥራ ወራቶች በመጀመሪያ የሚጠቁሱት መሆናቸው ጥርጥር የሌለበት ጉዳይ ነው። አላህ (ዐ.ወ.) በነዚህ ቀናት የሚፈጸሙ ዲባዳዎች ከነሱ ሌላ ባሉ ቀናት ከሚከናወኑት በሰፊው እንድብልጡ አድርጓል። አላህ (ዐ.ወ.) ይህን ወቅት ቀናቱን የተከበሩና ጊዜያቱንም የላቁ አድርጓል። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) አላህ (ሱ.ወ.) የነዚህን ቀናት ትሩፋትና ታላቅ ደረጃቸውን በተከበረው መጻሕፍት የማለባቸው በመሆኑ ገልጾልናል ሲሉ ማብራራታቸውን ሊቃውንት ጠቁመዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ ይላል፡

{وَالْفَجْرِ * وَلَيَالٍ عَشْرٍ * وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ }

ትርጉሙም (በጎህ እምላሊሁ። በዐሥር ሌሊቶችም። በጥንዱም በነጠላውም።) ማለት ነው።

ብዙኃን የቅዱስ ቁርኣን ተንታኞች ዐሥር ሌሊቶች የተባሉት የዙልሒጃ መጀመሪያ ዐሥር ቀናት በመሆናቸው አንድ አቋም ወስደዋል። አላህ (ዐ.ወ.) ደግሞ በታላቅ ነገር እንጂ የመሃላ ቃል አያሰፍርም። በነዚህ ቀናት የመሃላ ቃል ማስፈሩም የተከበሩ መሆናቸውንና ደረጃቸው የላቀ መሆኑን ለመግለጽ፣ በላጭነታቸውን ለማብራራትና አበይትነታቸውን ለመጠቆም ነው። ከነዚህ ቀናት ትሩፋት መካከል አላህ (ዐ.ወ.) የታወቁ ቀናት ሲል የገለጸቸው መሆኑን ነው። አላህ እንድህ ይላል፡

{وَيَتَكْرَرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ }

ትርጉሙም (ለእነሱ የሆኑ ጥቅሞችን ይጣዱ ዘንድ በታወቁ ቀናትም ውስጥ ከለማዳ እንሰላዎች በሰጣቸው ሲሳይ ላይ የአላህን ስም ያወሱ ዘንድ (ይመጡሃል)) ማለት ነው። በነዚህ ቀናት ለማንኛውም ሙስሊም እንደ ስግደት፣ መጽዋት፣ ጸምና ሓጅ ያሉ ተላላቅ ዲባዳዎች የሚካተቱ ሲሆን ከነሱ ሌላ ባሉ ቀናት በእንድ ላይ አይሰባሰቡም። ከነዚህ ቀናት ትሩፋት ሌላው ደግሞ አላህ የሚወዳቸው ቃናት መሆናቸውና በጎ ሥራም ከነሱ ሌላ ካሉት ቀናት በጎ ሥራዎች የበለጠ አላህ (ዐ.ወ.) ዘንድ የተወደዱ መሆናቸው ሲሆን አነሱም የትርፍ ወራት፣ የስኬት ጎዳናና የበጎ ሥራ መሸቀዳደሚያ አደባባይ ናቸው። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንድህ ይላሉ፡ (ከነዚህ ቀናት የበለጠ በነሱ መልካም ሥራ አላህ ዘንድ እጅግ የሚወደዱባቸው ቀናት የሉም።) የዙል ሒጃ ዐሥር ቀናትን ማለታቸው ነበር። ያን ጊዜም ባልደረበች የአላህ መልክተኛ ሆይ! በአላህ መንገድ ከመወጋትም? በማለት ጠየቁ። እሳቸውም (-አዎ- በአላህ መንገድ ከመወጋትም አንድ ገንዘቡንና ሕይወቱን ሰውቶ የወጣና ከነሱም በምንም ያልተመለሰ ሰው ሲቀር።) በማለት መለሱ። በመሆኑም ማንኛውም ሙስሊም በተለያዩ የዲባዳ ዓይነቶች ወደአላህ (ዐ.ወ.) በመቃረብ የዚህን ታላቅ ትርፍና ሰፊ ምንዳ መልካም አጋጣሚ በተገቢው መልኩ ሊጠቀምበት ይገባል።

በነዚህ ቀናት የአላህ ባሮች ወደአላህ (ዐ.ወ.) ሊቃረቢባቸው ከሚችሉ ዲባዳዎች መካከል የገንዘብና የአካል አቅም ለአለው ሰው የሓጅን ሥራ ማድረሱ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ ይላል፡

{الْحَجُّ أَشْهَرُ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ }

ትርጉሙም (ሐጅ (ጊዜያቱ) የታወቁ ወሮች ናቸው። በእነርሱም ውስጥ ሐጅን (እንዲሠራ) ነፍሱን ያስገደደ ሰው በሐጅ ውስጥ ሴትን መገናኘት ማመጽም ክርክርም የለም።) ማለት ነው። ሐጅን ማድረስ ከእስልምና ማእዘናት አምስተኛው ማእዘን መሆኑ ይታወቃል። በሱም ነገሮች ይሟላሉ፤ ኃጢአቶች ይማራሉ አንድሁም በነሱ ለአንድ የአላህ ባሪያ አድስ ልደት ይከተብላታል። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንድህ ይላሉ፡ (ሴትን መገናኘትና ማመጸንም ሳይፈጽም ሐጅን የሰራ ሰው እናቱ እንደወለደችው ቀን ሆኖ ይመለሳል።)

ሐጅ ትሩፋትንና የላቀ ሥነ መግባርን ለመማር ታላቅ አጋጣሚ ነው። በዚህ አጋጣሚ አንድ ሙስሊም በአላህ ፍራቻ ይታነጻል፤ የመንፈሱን ተፈጥሯዊ ፍላጎትና ስሜቷን መቆጣጠርም ይችላል። እንደከራስ ሰዎችን ማስቀደም፣ ጥብቅነትና ከውርደት መራቅን የመሳሰሉ ሥነ ምግባርን ይማራል። እንዲሁም በዚህ አጋጣሚ አንድ ሙስሊም በስራና በቃል ጥንቁቅነትና ሥነ ስርአትን ይማራል። አንድ የሆጅን ሥራ የጀመረ ሰው የሐጅ ሥነ መግባራዊና ስርአዊ ይዘቶቹ እንዲሟሉለት የእስልምና እምነት መሰረታዊ መመሪያ የሆኑትን እሴቶችና ሥነ ምግባርት እውን ማድርግ ይጠበቅበታል።

እዚህ ላይ ልናረጋግጠው የሚገባ ነገር ቢኖር የሐጅ ዲባዳ ለአለም ሁሉ የሚተላለፍ የሠላም መልእክት መሆኑን ነው። ሐጅ በአጠቃላይ መልኩ ጸጥታን፣ ሰላምንና ደህንነትን ያቀፈ ዲባዳ ነው። አንድ የሆጅን ሥራ የጀመረ ሰው አይጠቃጨቅም፣ አይከራክርም፣ አውሬንም አንድደነብር አያደርግም። አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ ይላል፡

{أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيِّدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ

ትርጉሙም (እናንተ ያመናችሁ ሆይ! እናንተ በሐጅ ሥራ ውስጥ ስትኾኑ አውሬን አትግደሉ።) ማለት ነው።

በነዚህ ቀናትና በዚህ ቦታ የሰው ልጅ ሰላም እንሰሳትንም አልፎ እጽዋትንም ያካትታል። አንድ በሐጅ ሥራ ውስጥ ያለ ሰው ከእጽዋትም ጋር ሰላም እንድፈጥር ተዟል። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንድህ ይላሉ፡ (አላህ (ዐ.ወ.) ይህን ሀገር እርም አድርጎታል። እሾኩ አይቆረጥም፣ በአውሬውም ጉዳት መድረስ አይፈቀደም። እንድህም ወድቆ የተገነ ነገር ባለቤቱን ለማፈላለግ እንጂ አይነሳም።) ይህም ለአንድ ሙስሊም ከሐጅ ከተመለሰ በኋላ በሰዎች፣ በዛፍና በደንጋይም ላይ ተንኮል እንዳይፈጽም ልዩ ግንዛቤ እንድቀስም ያደርጋል።

እውነተኛ ሙስሊም ማለት የሰው ልጅ ከምላሱም ሆነ ከእጁ ተንኮል የዳነ ሰው ነው። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) በመጨረሻ በአደረጉት ድስኩር እንድህ ይላሉ፡ (ንቁ ሙእሚን ማለት ማን እንደሆነ ልንገራችሁን? ሰዎች በገንዘባቸውና በሕይወታቸው እምነት የጣለቡት ሰው ነው። ሙስሊም ማለት ደግሞ በሰዎች ላይ በምላሱም ሆነ በእጁ ተንኮል የማይፈጽም ሰው ነው። የሃማኖት ተጋዳይ ማለት ደግሞ ለአላህ ታዛዥ እንድትሆን መንፈሱን ተጋድሎ ያሸነፈ ሰው ነው። የሃይማኖት ስደተኛ ማለት ደግሞ ኃጢአትና ወንጀልን የተወ ሰው ነው።)

አንድ የአላህ ባሪያ ወደጌታው ከሚቃረብባቸው በላጭ ሥራዎች መካከል በነዚህ የተባረኩ ቀናት ጾምን መጾም ይካተታል። ጾም ከበላጭ ዲባዳዎችና ከአላህ መቃረቢያ ታላቅ ዲባዳዎች አንዱ ነው። የጾም ደረጃ ከፍተኛ በመሆኑ አላህ (ሱ.ወ.) የራሱ እንድሆነ ገልጧል። ነብያችን (ሶ.ወ.) በተናገሩት የቁድስ ሐዲስ እንድህ ብለዋል፡ (አላህ (ዐ.ወ.) እንድህ ብሏል፡ (የአደም ልጅ ሥራ ሁሉ የራሱ ነው። ከጾም በስተቀር፡ ፡ አሱማ የኔ ነው እኔ በሱ ባሪያን እመነዳለሁ።) አንድሁም ነብያችን (ሶ.ወ.) በሌላ ሐዲስ እንድህ ብለዋል፡ (በአልህ መንገድ አንድን ቀን የጾም ሰው አላህ (ሱ.ወ.) ከፊቱና ከገሀነም መካከል የሰባ ወራት ጉዞ እርቀት ያህል ያራርቃል።) በመሆኑም አንድ ሙስሊም በነዚህ በዘጡኙ የዙልሐጃ መጀመሪያ ቀናት የተቻለውን ያህል ሊጾም ይገባል። በተለይም ደግሞ የሐጅ ሥራ ላልያዝ ሰው የዐረፋን ቀን መጾም በጣም የተወደደ ነው። ነብያችን (ሶ.ወ.) እንድህ ብለዋል፡ (የዐረፋን ቀን መጾም አላህ አንድ ያለፈውን አንድ ዓመትና የቀጣዩን አንድ ዓመት ወንጀል እንደሚያስምር ተስፋ ይደረጋል።)

የዐረፋ ቀን አላህ (ዐ.ወ.) በባሮቹ ላይ እዝነት፣ ምህረትና ከእሳት ነፃነት መሆንን የሚቸርበት ታላቅ ቀን ነው። በዚህ ቀን አላህ ጸሎትን ይቀበላል። ለስህተቶችም ምህረት ያደርጋል። በዚህ ቀን አላህ በምድር ነዋሪዎች ያለውን ኩራት ለሰማያት ነዋሪዎች ይነግራል። ነብያችን (ሶ.ወ.) እንድህ ይላሉ፡ (ከዐረፋ ቀን የበለጠ አላህ ባሪን ከእሳት ነፃ የሚያደርግበት አንድም ቀን የለም። እሱም ይቀርብና -በእዝነቱ- በነሱም በመልአኮች ላይ ይፎከራል።) ይህ ቀን አላህ በሱ እምነትን ምሉእ እንድሁም ተድላን የተሟላ ያደረገበት ቀን ነው። (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) ለኡመር ኢብን አልኸጣብ ከአለታትአንድ ቀን አንድ አይሁድ እንድህ አላቸው፡ የምእምናን አዛዥ ሆይ! አንድት አንቀጽ በመጸሐፋችሁ የምታነገሩት አለች። በኛ በአይሁዳዊያን ላይ ብትወርድ ኖሮ ያን የወረደችበትን ቅን የሚከበር በአል ባደረግነው ነበር። እሳቸውም የትኛዋን አንቀጽ ማለትህ ነው? በማለት ጠየቁት። እሱም አንድህ የምተለውን አንቀጽ ማለቴ ነው አለ።

{ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }

ትርጉሙም (ዛሬ ሃይማኖታችሁን ለናንተ ሞላሁላችሁ። ጾምንም በናንተ ላይ ፈጸምኩ። ለእናንተም ኢስላምን ከሃይማኖት በኩል ወደድኩ።) ማለትነው። (ከርሳቸው አላህ ይውደድና) ዐመር ኢብን አል ኸጣብ (ያነን ቀን በነብያችን (ሶ.ወ.) ላይ የወረደችበትንም ቦታ አውቀነዋል። እሱም በዐረፋ ቁመው እያሉ ዓርብ ቀን ነበር፡ ፡) አሉ።

ማንኛውም ሙስሊም በነዚህ ቀናት አላህ (ዐ.ወ.)ን በሰፊው ሊያወሳ ይገባል። አላህን ማውሳት የልብ ሕይወት ሲሆን በሱም እርጋታ ይገኛል። አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ ይላል፡

{ لَيْلِنَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِبَيْكْرِ اللَّهِ أَلَا بِبَيْكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ }

ትርጉሙም((እነሱም) እነዚያ ያመኑ ልቦቻቸውም አላህን በማውሳት የሚረኩ ናቸው። ፡) ንቁ! አላህን በማውሳት ልቦች ይረካሉ።) ነብያችንም እንድህ ይላሉ፡ (ከነዚህ ዐሥር ቀናት የበለጠ አላህ ዘንድ እጅግ ተላላቅ የሆኑ አንድሁም እሱ ዘንድ በነሱ በጎ ሥራ

እጅጉን የተወደደ የሆኑ ቀናት የሉም። በነሱም ተህሊልን፣ ተክቢርንና ተሕሚድን አብዙ።) ሰይፍና ዑመር ሚና ውስጥ በማረፊያ ቦታቸው ተቀምጠው ሲከብሩ በመስጊድና በገበያም ያሉ ሰዎች ይሰሟቸውና አብረዋቸው ሲከብሩ የሚና ክልል በተክቢራ ይናወጥ አንደነበር ተወርቷል። አብን ኡመርም እንደዚሁ ሚና ወስጥ ከሰገደት በኋላ፣ በምንጣፋቸው ተኝተውና በሚቀመጡበትና በመሄዱበትም ቦታ ይከብሩ እንደነበር ታውቋል።

በመሆኑም ማንኛውም ሙስሊም በነዚህ ቀናት የአላህን ታላቅነት በመግለጽ ድምጹን ከፍ አድርጎ ተክቢራ ማለት የተወደደ ነው። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) እንደህ ይላሉ፡ (ንቁ ከሰራችሁ ሁሉ የበለጠ የሆነውን፣ በደረጃም ከፍ ያለውን፣ እንጉሳችሁ ዘንድ የጠራ የሆነውን፣ ለናንተም ወርቅና በር ከመለገስም የበለጠ የሆነውን፣ ጠላታቶቻችሁን አግኝታችሁ አንገቶቻቸውን ከመምታትና አንገቶቻችሁን ከሚመቷችሁ የሚበልጠውን ተግባር ልንገራችሁ?) ባልደረቦችም አዎን ይንገሩን አሉ። እሳቸውም (አላህን (ሱ.ወ.) ማውሳት ነው በማለት መለሱ። ከርሳቸው አላህ ይውደድና) ሙዓዝ ኢብን ጀበል እንደህ ብለዋል፡ ለአንድ ሰው አላህ (ዐ.ወ.)ን ከማውሳት በተሻለ መልኩ ከአላህ ቅጣት በከፍተኛ ደረጃ ሊያድነው የሚችል ሥራ የለም።

ይህ ቃሌን ተናገርኩኝ ለኔና ለናንትም ከአላህ ዘንድ ምህረትን እለምናለሁ።

* * *

ምስጋና ለአለማቱ ጌታ ለአላህ ይገባው። የአላህ እዝነትና ሰላምም በነብያትን በአላህ መላክተኞች መደምደሜያ በስዲና ሙሐመድ በቤተሰቦቻቸውና በመላ ባልደረቦቻቸው ይውረድ።
ሙስሊም ወንድሞች

በነዚህ ቀናት እንደ የአላህ ባሪያ ወደጌታው ከሚቃርብባቸው ተላላቅ ሥራዎች አንዱ ኡድሒያ ማረድ ነው። ኡድሒያ ማረድ ከአላህ (ዐ.ወ.) ሃይማኖት ምልክቶች አንደኛው፣ የኢብራሂማዊ እመነት መለያና የነብያትን (ሶ.ዐ.ወ.) ፈለግ ማስረጃ ነው። አላህ (ሱ.ዐ.ወ.) እንደህ ይላል፡

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَعْبُدُهُمْ إِعْظَمَ شَعَائِرِ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَوَاقُفِ الْفُلُوبِ

ትርጉሙም(ነገሩ) ይህ ነው። የአላህንም የሃይማኖት ምልክቶች የሚያከብር ሰው እርሷ ከልቦች የኾነች ጥንቃቄ ናት።) ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) ስለኡድሒያ ተጠይቀው መልስ ሲሰጡ እንደ ብለዋል፡ (የአባታችሁ የኢብራሂም ፈለግ ነው።) እንደሁም በሌላ ሑዲስ እንደህ ብለዋል፡ (የሰው ልጅ በነሕር ቀን ከሚሰራቸው መልካም ስራዎች እርድ ከመጣል አላህ ዘንድ እጅግ የተወደደ የለም። እሱም በትንሳኤ ቀን ከነቀንዱ፣ ከነጸጉሩና ከነሸኮናው ይመጣል። የእርዱ ደም ከምድር ከማረፉ በፊት አላህ ዘንድ ከፍተኛ ደረጃ ላይ ያርፋልና በመልካም መንፈስ አበርክቱት።)

የኡድሒያ እርድ መፈቃቀር፣ መተዛዘንና ከማህበረሰቡ አባላት መካከል ጠንከራ ትስስር እንድኖር የሚያደርገው የማህበራዊ ትብብር ገጽታ አንዱ ነው። ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) በህዝቡ ዘንድ ችግር መስፋፋቱን ባዩ ጊዜ እንደህ አሉ፡ (ከናንተ መካከል የኡድሒያ እርድ የጣለ ሰው ከሱ ምንም ነገር እያለ ሦስተኛ ቀን እንዳይነጋበት።) በቀጣዩ ዓመት ሰዎች የአላህ መልክተኛ ሆይ ባለፈው ዓመት እንዳደረግነው

እናደርግን? ሲሉ ጠየቁ። አሳቸውም (ብሉ ለድሃ ምጽዋትም ስጡ ከፊሉንም አስቀምጡ። በዚያ ዓመት ችግር ነበርና በኡድሒያው ሰዎችን እንድታግዙ አስቤ ነበር።) አሉ።

ይህን ማለትም በሀገር ችግር ከሌለና ምግብ በተትረፈረፈ ጊዜ (ብሉ አብሉም ከፊሉንም አስቀምጡ) የሚለው የነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) ሐዲስ ተቀዳሚ ሲሆን በሀገር ችግር ሲኖር ደግሞ (ከናንተ መካከል የኡድሒያ እርድ የጣለ ሰው ከእርዱ ምንም ነገር እያለ ሦስተኛ ሌሊት እንዳይገባ) የሚለው የነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) ሐዲስ ተቀዳሚ ይሆናል።

እንደሚታወቀው ኡድሒያ በማረድ እንዲሚረጋገጥ ሁሉ ዋጋውን እርዶ ለሚያከፋፍል ወገን በመስጠትም ይረጋገጣል። ምክኒያቱም የዚህ ዓይነቱ የተደራጀ ክፍል በሚገባ አርዳታ ለሚያስፈልጋቸው ሰዎች አንድሁም ከብራቸውን በምንም ዓይነት መልኩ ሳይነካ የሚያደርስ በመሆኑ ጥቅሙ የሰፋ ይሆናል። ችሎታ ያለው ደግሞ እርዱን በመጣልና ዋጋውንም በመስጠት ለወገኖቹ እርዳታ ቢያበርክት እጅግ የተወደደ ነው። ማንኛውም ሙስሊም ጥቅማቸው በሁሉም የህበረተሰቡ ክፍል ተደራሽ የሚሆኑ የተለያዩ መልካም ሥራዎችን ማከናወን ይጠበቅበታል። አንድ ሰው ምጽዋት በሚሰጥበት ወቅት በድሆችና ችግረኞች ልብ ደስታን የሚፈጥር በመሆኑ አላህ (ሱ.ወ.) እንድህ በማለት ገፋፍቷል።

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَاۤ يَبِيعُ فِيْهِ وَلَا خُلَآءٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَالْكَافِرُوْنَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ

ትርጉሙም(እናንተ ያመናችሁ ሆይ! በርሱ ውስጥ ሽያጭ (መበዠት)፣ ወዳጅነትም፣ ምልጃም የሌለበት ቀን ከመምጣቱ በፊት ከሰጠናችሁ ነገር ለግሱ። ከሐዲዎችም በዳዮቹ እነርሱ ናቸው።)

ከነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) (ገንዘብ በምንም መልኩ) ምጽዋት በመስተት አይጓደልም) የሚል ሐዲስ ተውረቷል።

እኛ በአሁኑ ወቅት መተጋገዝ፣ መተባበርና የሌሎችን ሁኔታ መረዳት እጅጉን ያስፈልገናል። ይህም እንድህ ለሚለው ለነብያችን ቃል ለመታዘዝ ነው። (ሙስሊም የሙስሊም ወንድም ነው። አይበድለውም፣ አሳልፎም አይሰጠውም። የወንድሙን ጉዳይ ለማውጣት የቆመ ሰው። አላህ ጉዳዩን ያወጣለታል። ከአንድ ሙስሊም ጭንቅን ያቃለለ ሰው አላህ ከትንሳኤ ቀን ጭንቀቶች አንዱን ጭንቀት የቃልለታል። አንድን ሙስሊም ከመጋለጥ የታቀበ ሰው አላህ በትንሳኤ ቀን አያጋልተውም።) ነብያችን (ሶ.ዐ.ወ.) አንድ ቀን (ማንኛውም ሙስሊም ምጽዋት መስጠት አለበት) አሉ። ፡ ባልደረበችም የአላህ ነብይ ሆይ! ገንዘብ ባይኖረውስ? ሲሉ ጠየቁ። በእጁ ይስራ ከዚያም ራሱንም ይጥቀም ምጽዋትም ይስጥ አሉ። አነሱም ባያገኝስ? አሉ። እሳቸውም ባለጉዳይንና የተጨነቅን ይገዝ አሉ። አነሱም ባይችልስ? አሉ። እሳቸውም ውለታን ይዋል ተንኮል ከመፈጸምም ይታቀብ ይህ ለሱ ምጽዋቱ ነው አሉ።)

ጌታችን ሆይ አንተን እንድናወሳ፣ እንድናመሰግንና ዲባዳህንም እንድናሳምር አገዝን አማን።

